

Hoe Galien drie heydens sonen versloech.

[28]

Des morghens alst soon dach was, es Galien op ghestaen, ende hi heeft hem terstont ghewapent. Ende als hi al ghereet was, ghinck hy daer coninck Pinairt sliep, tot hem roepende: “Staet op, Pinairt! Ten is altoos geen en tijt om slapen. Ick ride vore, u verwachten int velt.”

Met dien es hy op Marchepijn gheseten, grijpende een lance in sijn hant, ende es uut Pinaerts tente ghereden. Mair eer hi ghereden hadde eenen boghescote ontmoete hi vier Sarazinen, die uut Saragossen quamen vanden coninck Marcylle om den coninck Pinaert te besoecken, daer af de drie vanden selven Sarazynen waren [f2rb] conincx sonen. Ende alsoe Galien sach, sloech hi Marchepijn so ruydelijcken met sporen datti den eersten de lance dwers doer zyn lijf stack. Daerna track hy Floberghe, sijn sweert, den tweden soe swaren slach op sinen helm slaende dat hi hem cloofde totter borst. Tot den derden quam hy, dien hi sijn oore met dye wanghe af sloech, ende tsweert daelde so swaerlijck op sijn schouder datti hem den arm af sloech, des de Sarazijn vreeslijken bestont te crijsscen ende viel vanden peerde doot. Als die vierde dese avontuer sach, bestont hy te vlieden, soe seere ridende alst peert loopen mochte, na de tinte vanden coninck Pinaert, daer hi binnen ghinck so seere vervaert dat hy sinen ademe niet crighen en conde om spreken van der grooter vreesen die hy hadde ghehadt.

Coninck Pinaert hem siende ende merckende dat hi midts vervaertheden nyet spreken en conde, vraechde hem wat hem miscomen was. Ende een langhe wijle daerna sprack de Sarazijn, segghende: “Wi waren vier Sarazinen dye vanden coninck Marchille quamen, ende hier bi hebben wy ontmoet eenen riddere die de drie verslaghen heeft, maer ick ben ontreden. Wi brachten u nieumaren vanden coninck Marcille. Met mi was coninck Canart de yonghe, die u quam besoecken, die soene vanden coninck van Tartarien ende die sone van den amirael van Cordes, dye alle tsamen quamen om u te besoecken, ende hair meyninge was eenen langhen tijt bi u te blivene om met u ghenoechte ende solaes te hanteren. Maer lacen, si ligghen

deerliken verslaghen niet verre van hier, ende dat heeft een Kersten ghedaen.”